

63.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot vast-
stelling van een nieuw tarief van invoerrechten.

§ 1. Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp werd ook in deze Kamer de aandacht gevestigd op het ietwat bevreemdende feit, dat de goedkeuring der Volksvertegenwoordiging wordt gevraagd met betrekking tot maatregelen, welke reeds geruimen tijd geleden zijn ingevoerd bij Koninklijk besluit.

Verscheidene leden waren van oordeel, dat die maatregelen welker weërgave niet minder dan 165 bladzijden druks vordert, in strijd met de machtigingswet van den 17den Mei 1934 (*Staatsblad* n°. 260) buiten medewerking van de Staten-Generaal in werking zijn getreden. Hetgeen de Minister van Financiën op dit stuk in de vergadering van de Tweede Kamer van 9 April l.l. heeft betoogd, had hen niet bevredigd. Bij die gelegenheid toch werd de aandacht er op gevestigd, dat de bedoelde wet twee artikelen bevatte, welke goed moeten worden onderscheiden. Het eerste er van zou bepalen, dat de voordracht eerst bij de Tweede Kamer moest zijn ingediend, als waarna de Regeering de bevoegdheid zou hebben, de invoering van de in die voordracht opgenomen voorschriften alvast te bevorderen, zoodra zij zulks wenschelijk achtte. „Maar”, dus verklaarde de Minister voorts, „de machtigingswet bevat nog een tweede artikel en dat artikel bepaalt dat, los van de fiscaalrechtelijke quaestie van het tarief, zich de mogelijkheid zal kunnen voordoen, dat ten aanzien van bepaalde artikelen bijzondere maatregelen moeten worden genomen ten gevolge van zekere gebeurtenissen in het buitenland ..... Dan moet een bepaalde maatregel van het buitenland aanwijsbaar zijn, die kunstmatig de positie van een bepaalden bedrijfstak in Nederland zoo ongunstig beïnvloedt, dat deze tak met den ondergang wordt bedreigd” (vgl. *Handelingen* — Tweede Kamer, zittingsjaar 1934—1935, blz. 1952—1953).

Nòch het eene nòch het andere artikel had, naar de meening van de leden, hier aan het woord, aanleiding behoeven te geven tot het in werking treden van het ontworpen tarief bij Koninklijk besluit. De meermalen getrokken vergelijking met de invoering van de omzetbelasting, bij welke laatste is gebleken, dat vroegtijdige publicatie van de nieuwe heffing groote schade heeft berekend aan 's Rijks schatkist wegens den sterken aanvoer van buitenlandsehe producten vóór de inwerkingtreding der Omzetbelastingwet 1933 (*Staatsblad* n°. 546), gaat volgens deze leden niet op, omdat bij het ontwerp-Tariefwet in verreweg de meeste posten 30 pct. tijdelijke opcenten werden vervangen door een nieuw tarief, welks invoering, zooals de Memorie van Toelichting vermeldt, geene vermeerdering van inkomsten voor de schatkist beteekent (vgl. t. a. p., blz. 5, in fine), zoodat voor vrees voor ongedacht hoogen invoer van bepaalde artikelen onder het nieuwe tarief geen grond bestond, te minder daar beperking ten onzent van den invoer van zoovele artikelen in het algemeen eene sterk remmende werking op den import heeft.

Evenmin gaat, dus betoogden de leden, hier aan het woord, het tweede argument, door den Minister van Financiën aange-

voerd, op. Hun ten minste was niets gebleken van gebeurtenissen in het buitenland als waarvan hierboven de rede is. Bovendien waren zij van oordeel dat, in eene tijd waarin eene strooming is ontstaan, die beoogt aan de uitvoerende macht met voorbijgaan van de Volksvertegenwoordiging alle macht in handen te geven, eene methode van wetgeving als hier wordt gebezigd, meer dan ooit dient te worden vermeden.

Vele leden verzetten zich tegen deze beschouwingen. Zij meenden, dat, waar zoovele nieuwe heffingen van allerlei aard op grondstoffen en sommige halffabrikaten zijn ingevoerd, eene vroegtijdige publicatie van het tarief wel degelijk tot ongemeen grooten invoer ten detrimente van de schatkist, zou hebben kunnen leiden. Bovendien vestigden zij de aandacht er op, dat het geval, in de eerste alinea van dit verslag zoozeer gelaakt, zich sinds eenige jaren herhaaldelijk voordoeft, namelijk bij de toepassing van de Crisisinvoerwet 1931 (*Staatsblad* n°. 535).

§ 2. Verschillende leden waren van oordeel dat, nu de ontworpen maatregelen in feite reeds wet zijn, het geen zin heeft, in diepgaande beschouwingen over de details er van te treden, te minder daar groote zorg is besteed aan de voorbereiding van het nieuwe tarief en de nieuwe indeeling der tarieven in die op grondstoffen, halffabrikaten, bedrijfshulpmiddelen en afgewerkte fabrikaten zeer logisch is uitgewerkt. Bovendien is er, dus betoogden deze leden, voortdurend overleg met belanghebbenden gepleegd en heeft de Regeering de verzekering gegeven, dat verbeteringen, welker noodzaak in de praktijk zal blijken, te rechter tijd alnog zullen worden aangebracht. Zulks achtten zij vooral gewenscht ten opzichte van de specifieke rechten, waartegen in sommige gevallen van verschillende zijden ernstige bezwaren zijn ingebracht, met name wat betreft de specifieke rechten op porselein, aardewerk en glas. Deze leden drongen er op aan, dat de Regeering op dit stuk zooveel mogelijk met de desiderata van de rechtstreeks bij de bedoelde industrieën betrokken fabrikanten rekening zou willen houden.

Eenige leden verklaarden, zeer sceptisch te staan ten opzichte van het resultaat van het nieuwe tarief. Zij duchtten, dat de geldelijke opbrengst er van al evenzeer zou teleurstellen als zulks met de omzetbelasting het geval is geweest. Mocht hun vermoeden juist zijn, dan dreigt weder nieuwe verhooging, het onvermijdelijk gevolg van de eens gezette schrede op den weg der protectie, dewelke de leden, hier aan het woord in beginsel laakten. De zoozeer gewenschte „aanpassing” wordt huns inziens er door geremd.

Sommige leden betwistten, dat hier van bescherming sprake is. Veeleer oordeelden zij, dat niet ver genoeg was gegaan, mede omdat het aspect der handelspolitiek zich van dag tot dag wijzigt. Zoo wezen zij er op, dat ten gevolge van de waardevermindering van den Belgischen frank het ten onzent geheven recht op den invoer van klompen, vastgesteld vóór het intreden dier devaluatie, thans veel te laag is. Mitsdien meenden zij op verhooging er van te moeten aandringen.

Deze leden betreurden, dat gedurende den zeer geruimen tijd, waarin de ontworpen maatregelen waren voorbereid, niet verder strekkende resultaten dan in het onderhavige wetsontwerp zijn opgenomen, waren bereikt. Zij spraken dan ook de hoop uit, dat ten spoedigste door sterkere verhooging der tarieven zoodanige steun aan de binnenlandsche nijverheid zal worden geboden, dat de thans gestaakte productie zal kunnen worden hervat en aldus toepassing vinde de eenige wijze, waarop met goed gevolg de werkloosheid zal kunnen worden bestreden.

Weder andere leden betoogden, dat het weinig belang heeft te redetwisten over de vraag, of het ontworpen tarief een fiscaal dan wel een beschermend karakter heeft. Zij constateerden, dat de bedoeling er van is behoud van bepaalde inkomsten en niet vermeerdering daarvan, weswege men dat karakter desgewenscht als fiscaal zou kunnen kenschetsen. Uiteraard evenwel geeft

Vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten.

elke tariefverhoging eene meerdere mate van bescherming der productie in het binnenland, doch de vraag, of een tarief al dan niet beschermend is, kan niet worden beantwoord zonder dat wordt gelet op hetgeen in andere landen geschiedt. In de jaren, welke zijn verlopen sedert ons tarief op den grondslag van 5 pct. van de waarde van het artikel werd vastgesteld, zijn allengs in vele andere landen ongemeen hooge invoerrechten ingesteld, zoodat de in de onderhavige voordracht ontworpen nauwelijks grootere beteekenis hebben dan de oude van 5 pct., waarvan niet anders kon worden beweerd dan dat zij een zuiver fiscaal karakter hadden.

Dat de voorgestelde, reeds ingevoerde tariefverhoging de „aanpassing” zou belemmeren, betwistten zij ten eenenmale.

Mocht men belastingverlaging daartoe al noodzakelijk achten, dan komen naar hun oordeel andere belastingen daarvoor in aanmerking dan de indirecte.

Aldus vastgesteld den 23sten Mei 1935.

BLOMJOUS.

VAN DEN BERGH.

KOLFF.

OTTEN.

JANSSEN DE LIMPENS.